

mi jih sicer podarili, pa vendar boste dovolili, da vam zdaj povrnem. Nate, tu imate denar za čevlje.“ Poda mu z zlatom napolnjeno mošnjico v vrednosti 3000 kron. Tudi za vzgojo čevljarjevih otrok je poskrbel preblagi nadškof — kardinal Siliano.

Čujte še lepo dogodbo o dobrih sosedih. Deklica vaškega mlinarja je padla nekoč v potok in je skoro utonila. Toda kovač, ki je stanoval na drugi strani potoka, je to opazil. Hitro skoči v vodo, reši deklico in jo nese mlinarju.

Čez leto dni je pri kovaču začelo goreti ponoči. Hiša je bila že skoro vsa v plamenu. Komaj je ušel kovač s svojo družino divjim plamenom. Le mlajšo hčerko je upehan pustil v sobi.

Otrok začne v hiši jokati, toda nihče si ni upal ponjo. V tem hipu pride mlinar, skoči v plamen in prinese srečno otroka na prosto. Hitro da dete presrečnemu očetu v naročje in reče: „Hvala Bogu, da sem dobil priložnost, da ti dobro povrnem z dobrim!“

Zopet danes vam budilno kličem: le zelo radodarni bodite z zahvalo! Pogostoma naj prihajajo iz vaših ust besede: „Zahvalim! lepa hvala! Bog plačaj! Bog vam povrni stoterno!“ Po možnosti pa pokažite tudi v dejanju svojo srčno hvaležnost.

Zgodnji cvetici.

*Pozdravljena bodi mi zgodnja cvetica,
Ki prva pogledala si iz zemlje!
Veselja žarijo se mlada mi lica,
V nedolžnem veselju mi plava srce.*

Le tukaj ostani in cvêti veselo,
Saj dekle nedolžno dobilo te bo,
Pa v nédrije svoje te bode pripelo
In v venček Mariji povilo te bo . . .

